

**עין משפט
גור מוצה**

גה א מיי פירא מלי
מכירי הל' ו ופיר
מלה ונה להל' ד
ועי' בשבט' ונמנה תש
סנה עקין פנ טושי' יר
סי קמד פיר' ד וטושי'
חיי' סר' ח טפ' ט וטפ'
י:
נגב ג טושי' חיי' טפ'
טפ' ט טפ' ה'
ס ד מיי פירא מלי
מכירי הל' ו סנה
עקין פנ טושי' חיי' סר'
ח טפ' י:
סא ה מיי פירא מלי
מלה ונה להל' ד
ועי' השבט' ונמנה תש
לפי' קנא טושי' חיי' סר'
קמד פיר' ד וטושי' חיי'
סר' ח טפ' י וי:
סב ח טושי' חיי' סר'
קמד פיר' ט טפ' ה'
כג ז ח מיי פירא מלי
מכירי הל' ג סנה
עקין פנ טושי' חיי' סר'
יט טפ' י:
רע טפ' י:

סו:

א קפיד בדמי קני. פי' בקונטרס אם מקפיד במכירת חפציו שלא לפחות משווי קנה קשה דא"כ הל"ל דלא ליתונו מטלטלין ואמאי קאמר דלא ליתונו ארעיה ועוד דהא דמקפיד למכרן בפחות משוין דלמא משום דידע דאסמכתא לאהדורי אוזוי אי לא אסמכתא היינו משום דליקו בהמתניה אכל למכור בפחות לא וכן מה שפירש אי קפיד בארעא למוכרה אפי' בשויה ודאי קני ואמאי דלמא קפיד משום דאסמכתא לא קניא וגראה לפרש אי קפיד בדמי שהקיד בשעת הולאה ליקא ולאו א"ל כל מידי בזמניה קניא בלא זמניה לא קני דלמא הכי קאמריתו ואשכחיה בגו זמניה וא"ל קני קני בחר זמניה ואמר ליה קני לא קני מאי מעמא מחמת כיסופא הוא דקאמר ליה ולא הוא דאפילו בגו זמניה נמי לא קני והאי דקאמר ליה קני קא סבר כי ממי זמניה לא ליתי לישראלן אמר רב פפא האי אסמכתא זימנין קניא וזימנין לא קניא אפוחתיק הויא למינבא שתי שכרא קני דקא מהפך אוזוי לא קני א"ל רב אחא מדפתי לרבינא דלמא ל"אפוחתי פחדיה קא שתי אי נמי איניש אחרינא אסמכתא אוזוי אלא אמר רבינא אי קפיד בדמי ודאי קני אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא דלמא סבר כי היכי דלא תיתויל ארעיה אלא אמר רב פפא ואי קפיד בארעא ודאי קני ואמר רב פפא אף על גב דאדמו רבנן אסמכתא לא קניא אפוחתיק הויא למינבא מינה א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מו קאמר ליה קני לגוביינא אמר ליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא ואי אמר קני למינבא מיניה קני סוף סוף אסמכתא היא ואסמכתא לא קניא אלא אפוחתיק דקאמר רב פפא מאי היא א"ל דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מוה הואא גברא דובין ליה ארעא לחבריה באחריות א"ל אי מרופ ליה מנאי מגבית לי מעידי עידיה דאית לך וכו' אמר ליה מעידי עידיה לא מגבינא לך דבעינין למיקם קמואי אלא מגבינא לך מעידיה אחרים דאית לי לסוף מרופה מיניה אחא בדקא שקיל לעידי עידיה סבר רב פפא למימר מעידיה א"ל הוא קיימא א"ל רב אחא מרפתי לרבינא ולימא ליה כי אמרי לך אנא מ"מגבינא לך דהוה עידי עידיה קיימא השתא קיימא ליה עידיה במקום עידי עידיה רב בר שבא הוה מסיק ביה רב כהנא אוזי א"ל אי לא פרענא לך ליום פלוני נבי מהאי המרא סבר רב פפא למימר כי אמרינן אסמכתא לא קניא הגי מילי בארעא דלאו לזבוני קיימא אבל המרא כיון דלזבוני קאי כוזו דמו א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא הכי אמרינן משמיה דרבה יכל דאי לא קני אמר רב נתן דהשתא דאמור רבנן אסמכתא לא קניא הדר ארעא והדרי פירי למימרא דסבר רב נתן דבמחילה בטעות לא הויא מחילה והאימור פירות דקל לחבירו אמר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו וכן אמר רבא מנייה התם וביני הכא הלוואה אמר רבא הוה

מוסף רש"י
מור ונוקא ומר קשישא. שיהא שוין אלא שהגוי קוהין לו מר קשישא ולפניו. וסוהי פירות דקל. להבירי. כימית נאשמת. אמר רב הונא עד שלא באו לעולם. אם לא לחזור בו קודם נשן. שאם הילנית מלין. יכול לחזור בו לחזור בו. דמי גמא מיל ופני י"בכוח ג' א.
מור ונוקא ומר קשישא. שיהא שוין אלא שהגוי קוהין לו מר קשישא ולפניו. וסוהי פירות דקל. להבירי. כימית נאשמת. אמר רב הונא עד שלא באו לעולם. אם לא לחזור בו קודם נשן. שאם הילנית מלין. יכול לחזור בו לחזור בו. דמי גמא מיל ופני י"בכוח ג' א.
מור ונוקא ומר קשישא. שיהא שוין אלא שהגוי קוהין לו מר קשישא ולפניו. וסוהי פירות דקל. להבירי. כימית נאשמת. אמר רב הונא עד שלא באו לעולם. אם לא לחזור בו קודם נשן. שאם הילנית מלין. יכול לחזור בו לחזור בו. דמי גמא מיל ופני י"בכוח ג' א.

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

ואיכתיב אימא מסני דא"ל מעכשיו קניה. אם לא אתן לך (כ) עד שלש שנים בלא אסמכתא היא אלא קנין גמור היא שעימ מכר גמור המוקי זה מעכשיו בדמים הללו ואחלי אחיל גבייה וזה קנינו עליו שאם יחזור לו מעותיו עד שלש שנים יקבלם והפירות לרבי יהודה לוקח אוכלן ולרנן משלשין אותן: **בזמניה קניא.** קס"ד הגיע זמן ולא נתן לו מעותיו: **בלא זמניה.** קודם שהגיע: **אשכחיה.** ליה: **כנו זמניה.** ואל"ל קני לא אפדנה עדי: קני. דגמר ואקני דאי לא למה ליה למימר ליה הלל אין יכול עכשו לתובעו: **לא ליתי ליערול.** ולדחיה בעלמא משום כיסופא: **אשכחיה.** ביום הזמן: **דשמי שיכרא.** בנמט. וכן זה עכ"ל לחזור אחר פדיון שדה ודעמו לשקפה: **לשכוחי פחדיה.** לפיכך דאגתו שדואג על המעות דכתיב (ספלים קד) ויין ישמת: **אי קפיד בדמי.** דמי. זו מקפיד במכירת חפציו של משום לשקפה: **לשכוחי פחדיה.** ואי קני אינו חש שאם תשקע שדה: **דלא יפוחתיק.** שאלו חפציו נמכרו לרבינא אמר רב פפא האי אסמכתא זימנין קניא וזימנין לא קניא אפוחתיק דקא שתי שכרא קני דקא מהפך אוזוי לא קני א"ל רב אחא מדפתי לרבינא דלמא ל"אפוחתי פחדיה קא שתי אי נמי איניש אחרינא אסמכתא אוזוי אלא אמר רבינא אי קפיד בדמי ודאי קני אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא דלמא סבר כי היכי דלא תיתויל ארעיה אלא אמר רב פפא ואי קפיד בארעא ודאי קני ואמר רב פפא אף על גב דאדמו רבנן אסמכתא לא קניא אפוחתיק הויא למינבא מינה א"ל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא מו קאמר ליה קני לגוביינא אמר ליה מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא ואי אמר קני למינבא מיניה קני סוף סוף אסמכתא היא ואסמכתא לא קניא אלא אפוחתיק דקאמר רב פפא מאי היא א"ל דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מוה הואא גברא דובין ליה ארעא לחבריה באחריות א"ל אי מרופ ליה מנאי מגבית לי מעידי עידיה דאית לך וכו' אמר ליה מעידי עידיה לא מגבינא לך דבעינין למיקם קמואי אלא מגבינא לך מעידיה אחרים דאית לי לסוף מרופה מיניה אחא בדקא שקיל לעידי עידיה סבר רב פפא למימר מעידיה א"ל הוא קיימא א"ל רב אחא מרפתי לרבינא ולימא ליה כי אמרי לך אנא מ"מגבינא לך דהוה עידי עידיה קיימא השתא קיימא ליה עידיה במקום עידי עידיה רב בר שבא הוה מסיק ביה רב כהנא אוזי א"ל אי לא פרענא לך ליום פלוני נבי מהאי המרא סבר רב פפא למימר כי אמרינן אסמכתא לא קניא הגי מילי בארעא דלאו לזבוני קיימא אבל המרא כיון דלזבוני קאי כוזו דמו א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא הכי אמרינן משמיה דרבה יכל דאי לא קני אמר רב נתן דהשתא דאמור רבנן אסמכתא לא קניא הדר ארעא והדרי פירי למימרא דסבר רב נתן דבמחילה בטעות לא הויא מחילה והאימור פירות דקל לחבירו אמר רב הונא עד שלא באו לעולם יכול לחזור בו משבאו לעולם אין יכול לחזור בו וכן אמר רבא מנייה התם וביני הכא הלוואה אמר רבא הוה

ממתילה בהלואה בא לו וכרית קלוה דמי ואין אנן רבית דנדר הלואה אלא דנדר מכר כגון הוה

(ב) ויע' פירש' מחזיקי סע: דיה מר ומי' פיר' ז: דיה מר ונוקא: (ג) ומעתי' ז: י"ג. (ד) וביק' ז: (ה) מעידיה מנבית רית. (ו) יבמות ג'. (ז) גיי רש"י לך ל' שנים: (ח) ולקמן קד':

הגהות הב"ח

(א) י"ג דיה ודיעות וכו' אם לא אתן לך מבואר ועד שלש שנים: (ב) ר"ה (ג) מנבא מיניה לר' לזמנה וכו' נחמך:

הגהות הגר"א

[א] נב"י אי קפיד בארעא י"ב יריב דיה ודיעות וכו' אם לא אתן לך מבואר ועד שלש שנים: (ב) ר"ה (ג) מנבא מיניה לר' לזמנה וכו' נחמך: (ד) מעידיה מנבית רית. (ה) יבמות ג'. (ו) גיי רש"י לך ל' שנים: (ז) ולקמן קד':